

Народе мой, народе мили,
 Ти самъ ште бъдешъ своя спасъ . . .
 Растни въвъ дерзость, мошть и сили ! . . .
 Приближи вече славний часъ !

Вълкъ тъ прихожда съ ягне кожа
 Въвъ тебъ съ лукавство да убий
 Това, което всеу ножа
 До днесъ мъчи се да затрий ! . . .

Маринъ.

Да си отиваме . . . Тоя гусларъ не ме сгрѣва ...
 Ахъ, смутители, вий на всякадѣ ! . . .

(Маринъ и Митановъ излизатъ).

Гусларъ тъ (пѣе) :

Петъ вѣка робство викатъ мштеніе !
 Некъ трепера робъ тъ е правъ ! . . .

(Заптии влизатъ отъ лѣво).

Заптии.

Што е това ? . . . Мятежъ ! . . .

Гласове.

Пѣй гусларю . . .

Единъ гласъ.

Пѣй . . . Или ний или тий . . . Твоя та гусла е
 свештена . . .

*(Нѣколко души се спущатъ
 врѣху заптии ти).*

Гусларъ тъ (пѣе).

Свърши се наше то търпеніе
 И дига се народний гнѣвъ.

(Заптии, като се боятъ въ тѣлна та.)

Дерзость та си тежко ште я исплатите . . .

Гласове.

За сега вий ваша та.

*(Тѣлна та истиква отъ лѣво зап-
 тии ти и излиза подиръ имъ).*